

Abstrakt

Občanský zákoník č. 89/2012 Sb. zavedl po dlouhé odmlce do českého právního řádu služebnost stezky, průhonu a cesty. Cílem této diplomové práce je nalézt odpověď na otázku, zda výslovná úprava každé z těchto služebností umožňuje dosáhnout jednoznačného vymezení subjektivních práv a povinností vyplývajících z těchto služebností. Diplomová práce si také všímá, nakolik právní úprava umožňuje vyvažovat zájmy vlastníka služebného pozemku a oprávněného. Za tím účelem je analyzována historická i současná právní úprava, judikatura, jakož i odborná literatura.

V první kapitole je rozebrán historický vývoj služebností, a to od římského práva přes obecný zákoník občanský až po občanský zákoník č. 40/1964 Sb. Následující kapitola se věnuje služebnostem obecně, s důrazem na jejich vznik a zánik. Se služebností stezky, průhonu a cesty úzce souvisí třetí kapitola, kde jsou rozebrány problematické otázky týkající se plochy, která je pro ně určena, obsahu a rozsahu, jakož i míry. Se služebnostmi, které jsou tématem této práce, úzce souvisí právní úprava nezbytné cesty, který je proto také součástí této kapitoly. Konečně bylo do téže kapitoly zařazeno i pojednání o veřejně přístupných účelových komunikacích, a to za účelem nalezení jejich vzájemného vztahu se soukromoprávními instituty. V předposlední kapitole je detailně rozebírána každá ze služebností, které jsou předmětem této diplomové práce. Poslední kapitola se věnuje komparaci se švýcarským právem.

Na základě rozboru historické, současné i zahraniční právní úpravy bylo v závěru práce zaujato stanovisko, že právní úprava služebnosti stezky, průhonu i cesty, jakož i služebností obecně, je poměrně vhodná, a to především díky možnosti navázat na propracovanou judikaturu k obecnému zákoníku občanskému. Přesto byly identifikovány také některé podstatné nedostatky, ke kterým byly učiněny návrhy *de lege ferenda*.

Klíčová slova

pozemkové služebnosti, stezka, průhon, cesta